

Ο οιστρηλατημένος οραματιστής της εθνικής παιδείας Αλέξανδρος Πάντος!

/ [Γνώμες](#)

• Γράφει ο Πάνος Ν. Αβραμόπουλος

Με μεγαλοαστικές καταβολές, πολυμερή παιδεία στο φάσμα της νομικής και των πολιτικών επιστημών, αλλά και υψηλή αίσθηση εθνικής προσφοράς προς την πατρίδα, διήνυσε την μακρά πορεία του στην ελληνική κοινωνική σκηνή του 19-ου αιώνα, ο Αλέξανδρος Πάντος και αφού επέτυχε να ευδοκιμήσει οικονομικά και

ακαδημαϊκά, κατέλειπε όλη την περιουσία του, για την εθνική μας παιδεία. Έκγונה αυτής της αγάπης του και προσφοράς άλλωστε, υπήρξε η δημιουργία – προς τιμήν του έλαβε και το όνομά της – της «Παντείου Σχολής», που πρόσφερε και προσφέρει τόσα πολλά στον τόπο και υπήρξε η μεγάλη κοιτίδα παραγωγής των πολιτικών μας επιστημόνων. Ο Αλέξανδρος Πάντος είχε μια αντίληψη της πολιτικής, άρρηκτα συνυφασμένης με την ηθική και προσδιορισμένης, από βαθύ πατριωτικό φρόνημα και συναίσθηση χρέους προς τον λαό.

Ο Αλέξανδρος Πάντος είδε το φως της ζωής το 1887 στην Ζαγορά του Πηλίου, μέσα σε ένα οικογενειακό περιβάλλον μεγαλοαστικό, ηθικής ευμάρειας και πνευματικής ευκρασίας. Μοίρα τραγική έμεινε μικρός ορφανός από πατέρα και κατέφυγε με την μητέρα του στον Βόλο για τις βασικές γυμνασιακές του σπουδές. Από νεαρή ηλικία διακρίνονταν για την ευρυμάθεια και φιλομάθειά του, αλλά και την υψηλή του οξυδέρκεια. Εισήχθη στην νομική σχολή του πανεπιστημίου Αθηνών και αποπεράτωσε τις σπουδές του με άριστα το 1910, έχοντας ένα σπουδαίο ηθικό κεφάλαιο, που προδιέγραφε την μετέπειτα λαμπρή του πορεία. Με την έκταση των Βαλκανικών Αγώνων, συμμετείχε ενεργά ως απλός στρατιώτης και τιμήθηκε από την πολιτεία, με αναμνηστικό μετάλλιο, για την προσφορά – συμμετοχή του. Στα 1914 έχασε και την μητέρα του και έφυγε τότε για μεταπτυχιακές σπουδές στις Πολιτικές και Κοινωνικές Επιστήμες στο Παρίσι, όπου και εκεί έδρεψε αριστεία και ακαδημαϊκές δάφνες. Εκεί μάλιστα σφυρηλάτησε και την μεγάλη αγάπη του, για τις πολιτικές επιστήμες.

Επανέκαμψε στην Ελλάδα και άρχισε την κοινωνική και ακαδημαϊκή του δράση, με όραμα υψηλό, για την παιδεία και την ανασυγκρότηση της ελληνικής κοινωνίας. Ο αιφνίδιος θάνατός του ωστόσο το 1930, μόλις στην ηλικία των 42 ετών, έδωσε άδοξο τέλος, στα μεγάλα σχέδια και όνειρά του. Πάραυτα από νεαρή ηλικία, τον διακατείχε η ηθική ανάγκη της εθνικής προσφοράς. Και ειδικότερα η δημιουργία μιας Ανώτατης Σχολής Πολιτικών Επιστημών στην Ελλάδα, κατά τα πρότυπα του Παρισίου. Προτού πεθάνει και με τραγική διορατικότητα θα έλεγε κανείς, κληροδότησε στο ελληνικό δημόσιο όλη την περιουσία του, 450.000 χρυσές ελληνικές δραχμές – με εκτελεστή τη διαθήκης του, τον εκάστοτε πρωθυπουργό της Ελλάδος – για την δημιουργία της Σχολής που είχε οραματιστεί. Προς αυτή την κατεύθυνση έτσι το 1931, ο μεγάλος Ελευθέριος Βενιζέλος, ιδρύει την «Πάντειο Σχολή», η οποία λίγα χρόνια αργότερα, θα μετονομαστεί σε «Πάντειος Ανώτατη Σχολή Πολιτικών Επιστημών», με την γνωστή της μακρά προσφορά και συμβολή στην ελληνική κοινωνία. Είχε και με αυτόν τον τρόπο ο εμπνευσμένος πατριώτης Αλέξανδρος Πάντος, ευεργετήσει την ελληνική πατρίδα. Και δικαίως για το όραμα και την πελώρια εθνική προσφορά του, συγκαταλέγεται στην αδαμάντινη χορεία των εθνικών μας ευεργετών. Στον αύλειο χώρο του «Πάντειου Πανεπιστημίου», όπως μετονομάσθηκε πρίν λίγα χρόνια η «Πάντειος Ανώτατη Σχολή Πολιτικών Επιστημών», ευρίσκεται ο τάφος του. Ενώ ο Δήμος Καλλιθέας, έχει ονοματο-δοτήσει προς τιμήν του, μια οδό σε μικρή απόσταση από το «Πάντειο Πανεπιστήμιο». Ήταν ένας υψιπετής Έλληνας ο Αλέξανδρος Πάντος, που μοίρα τραγική έφυγε τόσο νέος από τη ζωή!

